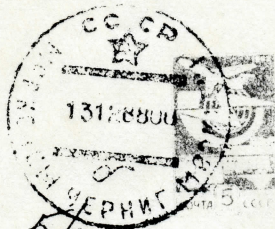

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Жуль 54
вч. Екимова 52
кк. 38

Мамалеу Володимир
Антонівич

251 156

Зарнізівська б-а.
Товбровський р-н
с. Марківці
Немечу

Дорогі друзі, шановні невтопники
жизнання правди, справжньої Правди!"

Як можна писати Вам про ті
страхіття "33-й: голод", коли серце
холодне від найменшого спогаду про ті роки.

В той 1933 рік, мені було 15 років.
Про хід, як зараз, я не думав. Головне було
в мене - ховатись від голоду і морі.
Я - і хату переселив - так думав про мене
молодому,

Мам було не так.

5-го січня 1933 року зайшла до двору буржу
на бригаду "Гарна сім'я" бригадирсько-
меш обшукати виявити в хаті і на горіщі
ворожого квасолі і кілограм - 4 маму.

Моя біда моя мати ховала "Про Горний день"
Боже мій, якби я зараз міг сказати їй,
що зараз такого немає і ніколи більше не буде.

Маму все не закінчилось. Маму-чужу вбили
матір і батько вигнали з хати. А моро-
зи в ту зиму доходили до -30° і більше.

Бригадир мене біглий, але добрий айд,
хат через п'ять по вулиці, Холмо Михайленко
А де не можуть бігти батько і мати?

В слові моїх дітей прості питання:
За що таке катування? Аж ось батько
з матір'ю мали всього 2,5 га землі. Це не
не "куркульсько кор-ка". А тоді всьох, що
и, куркуль мій батько, а підкуркульник

З молоді і молоді погані пугнути ноги
разу в батька, потім в матері, а тоді
аже в мене. Перебивали ноги, а самі
собі не вірили: томи вони не слухаються,
томи вони ніби в битих валежках.

Не знаю, як я зміг, але написав листа
у місто Київ на ім'я Г. Г. Петровського
про незаконні дії селісцевих властей, а власті
були всієї неавторитетні, зухі, неграмотні,
п'яні, самодури. Тільки, Сокира, Туца і інші.

Весною 1933 року, худом виживши з мертвої
діти, були всієні в хати, де ще щонавч
одно чи дві живих істоти. Цих дітей назвали
патрановані. Серед них: Костюки, Тарки,
Вовки, Микитюки, Литовчанки і інші, і т. д.

Село Бобровицького району та Бувського
Ново-Басаньського району /Вороньки, Велрик
Розацьке, Цасківка, Білоцерківці і інші
доріг не счати. Вони поросли щільними буря-
ками, а серед нього "вовчі стежки"

Не знаю хто вивимував горні пратори - галірки
на хатах, повністю виміряли сегодей. Панувала
страшная суд і жах. Люди сприймали тваринами
погумтв: мати приносить у лісницю, до загальної дачі,
напівмертво дитя, втручує у дачі, а з лісницю
повертається додому. Копачами таких дач давали по
1 кг. хліба за виконану роботу. Про 33-ій можна писати
багато і багато, але згадати і цього, що я кожного пережив
або в свої 15 років.

Гернізівка бм.

Бобровицький р-н

С. Шарківці

М. Галайдов

Ветеран В.В. війни і праці.